

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

-

Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem

w

**SANUS Szpital Specjalistyczny Sp. z o.o.
w Stalowej Woli**

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

SPIS TREŚCI

	<u>strona</u>
Rozdział 1. Preambuła - wstęp do dokumentu.	1
Rozdział 2. Objasnienie terminów.	1
Rozdział 3. Kompetencje personelu.	3
Rozdział 4. Zasady rekrutacji personelu.	4
Rozdział 5. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem SANUS a dziećmi.	5
Rozdział 6. Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dzieci.	9
Rozdział 7. Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w SANUS.	12
Rozdział 8. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu i urządzeń mobilnych.	12
Rozdział 9. Monitoring stosowania Standardów Ochrony Małoletnich.	12
Rozdział 10. Szkolenia.	13
Rozdział 11. Przepisy końcowe.	13

Załączniki:

Nr 1	Oświadczenie o krajach zamieszkania
Nr 2	Oświadczenie o niekaralności
Nr 3	Karta interwencji
Nr 4	Ankieta - monitoring Standardów Ochrony Małoletnich – Polityki oraz procedur ochrony dzieci przed krzywdzeniem

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

Rozdział 1

Preambuła - wstęp do dokumentu

Standardy Ochrony Małoletnich - Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem to zbiór zasad, które pomagają tworzyć w naszej placówce bezpieczne i przyjazne środowisko dla dzieci. Nadrzędną zasadą wszelkich działań podejmowanych przez nasz personel jest działanie w najlepszym interesie małoletniego i dla jego dobra, a także traktowanie małoletniego z poszanowaniem, uwzględnieniem jego potrzeb oraz niedopuszczeniem do stosowania wobec małoletniego przemocy w jakiegokolwiek formie. W swojej placówce uwzględniamy dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mając świadomość, że każde dziecko ma swoje niepowtarzalne potrzeby i zdolności. Zależy nam, aby dzieci czuły się ważne i otoczone opieką, a także aby wiedziały, że zawsze mogą liczyć na nasz wsparcie i zrozumienie.

Celem wprowadzenia standardów ochrony dzieci w podmiocie jest:

- zapewnienie wszystkim dzieciom ochrony przed krzywdzeniem,
- zapobieganie i przeciwdziałanie przemocy wobec dzieci,
- ustalenie procedur udzielania im wsparcia,
- zapewnienie wszystkim pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji odpowiednich do zadbania o dobro dziecka i ochrony dzieci przed przemocą,
- zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

Realizując te cele działamy w ramach przepisów powszechnie obowiązujących, przepisów wewnętrznych, zasad współżycia społecznego oraz swoich kompetencji.

Rozdział 2

Objaśnienie terminów

1. **Dziecko/mająłetni** - każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
2. **Podmiot** - SANUS Szpital Specjalistyczny Sp. z o.o. w Stalowej Woli, zwany w dalszej części SANUS.
3. **Personel/członek personelu** - pracownicy, współpracownicy, niezależnie od podstawy zatrudnienia (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariusze, studenci, rezydenci, stażyści, praktykanci), miejsca zatrudnienia (np. szpital, przychodnia przyszpitalna, pozostałe jednostki), pełnionych stanowisk (lekarze, pielęgniarki, inni pracownicy medyczni, psychologowie, psychoterapeuci, personel administracyjny, pomocniczy, w tym sprząający i pilnujący porządku).
4. **Kierownictwo SANUS** – osoba lub organ, który w strukturze danego podmiotu, zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami, jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach podmiotu.
5. **Podmioty współpracujące** - podmioty zewnętrzne współpracujące z podmiotem leczniczym, np. organizacje pozarządowe, stowarzyszenia, dostawcy usług na rzecz podmiotu leczniczego, np. agencje ochrony, pralnie, itp. Podmioty współpracujące w przypadku gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania standardów ochrony dzieci.

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

6. **Opiekun dziecka** - osoba uprawniona do reprezentacji małoletniego, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, rodzic zastępczy, inna osoba, której sąd powierzył sprawowanie opieki nad dzieckiem, opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)
7. **Zgoda rodzica dziecka** - zgoda rodziców albo zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
8. **Dane osobowe dziecka** - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację małoletniego, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.
9. **Krzywdzenie dziecka** - to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Formy krzywdzenia:

- Przemoc fizyczna wobec dziecka - to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemocy fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.
- Przemoc psychiczna wobec dziecka - to przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem, a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:
 - niedostępność emocjonalną,
 - zaniebdywanie emocjonalne,
 - relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
 - nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem,
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka,
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem, a osobą odpowiedzialną,
 - nieodpowiednią socjalizację, demoralizację,
 - sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy.
- Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka) - to angażowanie dziecka poprzez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko),

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne np. wykorzystanie dziecka lub jego wizerunku do tworzenia materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie tzw. CSAM (na przykład z wykorzystaniem oprogramowania). Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

- Zaniedbywanie dziecka - to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.
- Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying) – to różne formy nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a sprawcy bądź grupa sprawców mają przewagę nad pokrzywdzonym.
- Obejmuje:
 - przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, zastraszanie),
 - przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),
 - przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),
 - przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów),
 - cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisy w serwisie społecznościowym, rozpowszechnianie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę za pośrednictwem Internetu bądź urządzeń telekomunikacyjnych),
 - wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub nakłanianie / zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
 - przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

Rozdział 3

I. Kompetencje personelu

1. SANUS Szpital Specjalistyczny Sp. z o.o. zapewnia swoim pracownikom podstawową edukację na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
2. Personel SANUS Szpital Specjalistyczny Sp. z o.o. posiada wiedzę i zwraca uwagę na czynniki ryzyka oraz symptomy krzywdzenia dzieci.
3. W przypadku podejrzenia możliwości wystąpienia czynników ryzyka lub ich zidentyfikowania personel podejmuje rozmowę z opiekunami małoletniego

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

motywując ich do szukania dla siebie pomocy oraz przekazuje informacje dotyczące możliwości uzyskania pomocy w ramach dostępnej oferty wsparcia. Podjęte kroki należy odnotować w dokumentacji dziecka.

4. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

Rozdział 4

Zasady rekrutacji personelu

1. Każda osoba przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi jest weryfikowana w:
 - a) Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – Rejestr z dostępem ograniczonym,
 - b) Rejestrze osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1, przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi:
 - a) informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
 - b) oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. – *załącznik nr 1*
3. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
4. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 2b i 3 nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
5. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 2b, 3 i 4 nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. – załącznik nr 2

6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b i 5 składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
7. Informacje, o których mowa w ust. 1, utrwalone są w formie wydruku.
8. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 1–7, zostają załączone do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.

Rozdział 5

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem SANUS a dziećmi

1. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują cały personel bez względu na podstawę zatrudnienia.
2. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Personel traktuje dzieci podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględniać jego potrzeby.
4. Personel okazuje dzieciom szacunek, troskę o ich dobro i rozwój, nie dyskryminuje ich ze względu na jakiegokolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby np. niepełnosprawność.

I. Relacje z dziećmi

1. Personel zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi. Każda relacja wymaga rozważenia czy działanie podjęte wobec małoletniego, reakcja, komunikat są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.
2. Personel przeciwdziała wszystkim formom ośmieszania, poniżania, zastraszania, oczerniania i innym formom przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej względem wszystkich dzieci.
3. Personel zwraca uwagę na indywidualną sytuację dziecka, w tym jego specjalne potrzeby z uwzględnieniem niepełnosprawności dziecka, jego reakcje na różne sytuacje oraz w jaki sposób reguluje własne emocje (np. wycofanie, płacz lub krzyk), jak komunikuje się z innymi.
4. W celu zminimalizowania ryzyka błędnej interpretacji zachowania personel działa w sposób otwarty i przejrzysty dla innych.

II. Komunikacja z dziećmi

1. Personel w kontakcie z dziećmi oraz jego opiekunami ma obowiązek zachowania życzliwości, cierpliwości i szacunku.
2. Personel szanuje prawo dzieci do prywatności, uważnie ich słucha, przekazuje informacje i udziela im odpowiedzi w sposób adekwatny do ich wieku i danej sytuacji, szanuje ich

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

emocje, nie obraża dzieci, nie ocenia, nie upokarza, nie zawstydza, nie krzyczy na nie, nie lekceważy ani nie traktuje powierzchownie potrzeby wsparcia, które zgłasza dziecko.

3. Personel jest zobowiązany do zachowania tajemnicy danych osobowych oraz informacji wrażliwych dotyczących małoletniego, a także do zabezpieczenia tych danych przed dostępem osób nieuprawnionych, w tym również innych dzieci. Dotyczy to m.in.: ochrony wizerunku, informacji o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej. W przypadku konieczności odstępnie od zasady poufności w celu ochrony małoletniego, należy mu to wyjaśnić najszybciej jak to możliwe.
4. Kiedy prowadzona jest aktywności z dziećmi należy zadbać o to, aby być w zasięgu wzroku lub słuchu innych członków personelu. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy jest konieczność pozostania z dzieckiem sam na sam, zawsze należy powiadomić o tym inne osoby z personelu oraz wskazać dokładne miejsce przebywania wraz z dzieckiem.
5. Personel obowiązuje zakaz wykorzystywania wobec małoletniego relacji władzy lub przewagi fizycznej (np. zastraszanie, przymuszanie, groźby, izolowanie dziecka od innych), zachowywania się w obecności dzieci w sposób niestosowny m.in.: czynienie obraźliwych uwag, używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, lekceważenie, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej, porównywanie dziecka do innych zwłaszcza w deprecjonujący sposób.
6. Należy zapewnić dzieci, że jeśli w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów czują się niekomfortowo, mogą o tym powiedzieć każdemu członkowi personelu i mogą oczekiwać reakcji i pomocy.
7. W przypadku wystąpienia trudnych zachowań dzieci (np. w przypadku agresji) należy podjąć natychmiastową reakcję, gdyż bezczynność w takich przypadkach jest szczególnie niebezpieczna. Personel powinien okazać spokój należy pamiętać, że układ nerwowy dziecka dostraja się do stanu osób w otoczeniu. Należy komunikować się w sposób zrozumiały dla danego dziecka.
8. Reakcja nie może powodować negatywnego nastawienia innych dzieci względem dziecka, wobec którego podjęto interwencję.

III. Rozmowa z dzieckiem

1. Jeżeli w placówce dojdzie do podejrzenia lub ujawnienia krzywdzenia należy zapewnić dziecku możliwość wypowiedzenia się o zaistniałym zdarzeniu, mając na uwadze, że może to być dla dziecka jedyna możliwość rozmowy na ten temat, gdyż dziecko może ponownie o tym nie chcieć rozmawiać.
2. Należy zapewnić odpowiednie warunki do przeprowadzenia rozmowy, dostosować formę komunikacji do potrzeb i możliwości dziecka, nie należy dziecka ponaglać i poświęcić na rozmowę odpowiednią ilość czasu.
3. W trakcie rozmowy z dzieckiem pracownik powinien:
 - wyrazić troskę i zapewnić, że wierzy dziecku i je wysłucha,
 - potwierdzić, że dziecko podjęło dobrą decyzję decydując się na rozmowę o zdarzeniu,
 - negatywnie ocenić każdą formę przemocy i podkreślić, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać,

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

- wyjaśnić dziecku, że nie jest winne i poinformować go, że zdarzeniem zajmą się odpowiednie osoby,
 - zadeklarować, że zrobi wszystko, by taka sytuacja się nie powtórzyła, a dziecko mogło się czuć bezpieczne.
4. W trakcie rozmowy należy pozwolić dziecku na swobodną wypowiedź i ujawnienie obaw, nie należy dziecku przerywać, uzupełniać wypowiedzi dziecka własnymi domysłami, krytykować, komentować czy minimalizować zdarzenia.
 5. Po rozmowie pracownik powinien zaopiekować się dzieckiem do czasu, aż będzie mieć pewność, że sytuacja jest ustabilizowana, a zachowanie dziecka – wyciszone.

IV. Reagowanie w trudnych sytuacjach

1. W przypadku wystąpienia sytuacji związanych z trudnymi, agresywnymi i autoagresywnymi zachowaniami takimi jak np.:
 - przemoc psychiczna – w tym groźby i naruszenie godności,
 - przemoc fizyczna – w tym bójk, pobicia i posługiwanie się niebezpiecznymi przedmiotami,
 - niszczenie mienia.
 należy podjąć działania, aby takie zachowania się nie rozwinęły.
2. Każdy pracownik, która zauważy napięcie, zdenerwowanie lub inne trudne zachowania – musi jak najszybciej na nie zareagować i podjąć działania na przykład poprzez uspokajającą rozmowę z dzieckiem na neutralny temat, przekierowanie uwagi lub inne kojące działania.
3. Jeśli próby uspokojenia nie przynoszą efektu powinien poprosić innych pracowników, którzy znajdują się w pobliżu, o kontakt z tą osobą.
4. Pracownik powinien zapewnić bezpieczeństwo wszystkim uczestnikom trudnej sytuacji oraz świadkom. Nie może zostawić dzieci samych.
5. Kiedy tylko będzie taka możliwość, należy porozmawiać z dzieckiem. Osoba, która prowadzi rozmowę, powinna ustalić przyczyny i okoliczności trudnej sytuacji i jeśli to możliwe, zanotować wszystkie istotne informacje.
6. Po uspokojeniu trudnej sytuacji i przeprowadzeniu rozmowy, osoba, która podjęła interwencję przygotowuje notatkę. Opisuje w niej przebieg sytuacji i informacje od świadków. Informuje również o sytuacji rodziców i opiekunów.

V. Działania z dziećmi

1. Należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, nie faworyzować, traktować je równo bez względu na ich płeć, sprawność/niepełnosprawność, orientację seksualną, status społeczny, kulturowy, etniczny, religijny i światopogląd.
2. Nie wolno składać dziecku propozycji o nieodpowiednim charakterze m.in. żartów, gestów, komentarzy o charakterze seksualnym oraz udostępniać dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę, a także nie wolno nawiązywać z dzieckiem żadnych relacji romantycznych lub seksualnych.
3. Wszystkie ryzykowne sytuacje, obejmujące zauroczenie małoletniego przez członka personelu lub członka personelu przez dziecko muszą być raportowane kierownictwu.
4. Nie wolno używać w obecności dzieci wyrobów tytoniowych, alkoholu ani nielegalnych substancji jak również proponować ich dzieciom.

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

5. Nie wolno utrwalać wizerunku małoletniego dla potrzeb prywatnych oraz umożliwić osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci.
6. Nie wolno wchodzić w relacje jakichkolwiek zależności, które mogłyby sugerować czerpanie korzyści majątkowych lub innych, a także prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie (np. nie wolno przyjmować prezentów, pieniędzy od małoletniego lub od jego rodziców/opiekunów prawnych).

VI. Kontakt fizyczny z dziećmi

1. Niedopuszczalne są każde przemocowe działania wobec małoletniego. Nie wolno popychać, bić, szturchać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej małoletniego.
2. Sposób komunikowania należy dostosować do poziomu intelektualnego i emocjonalnego małoletniego. Ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego małoletniego może być nieodpowiednie wobec innego, dlatego należy kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję małoletniego.
3. Nie wolno dotykać małoletniego w sposób, który może być uznany za niestosowny lub nieprzyzwoity ani angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, brutalne zabawy fizyczne czy udawane walki z dziećmi.
4. Wobec dzieci, które doświadczyły zaniedbania, nadużycia lub krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego należy zachować szczególną ostrożność. Takie doświadczenia mogą sprawić, że dziecko będzie dążyło do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W sytuacjach tych należy reagować stanowczo, ale z wyczuciem i pomóc dziecku w zrozumieniu znaczenia osobistych granic.
5. Kontakt z dzieckiem zawsze musi być jawny, nieukrywany, nie może wynikać z relacji władzy czy wiązać się jakąkolwiek gratyfikacją. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek niestosownego zachowania lub sytuacji ze strony dorosłych lub dzieci, należy poinformować o tym osobę odpowiedzialną i podjąć działania zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.
6. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec małoletniego, czynności te należy wykonywać w obecności innej osoby z SANUS z poszanowaniem intymności i godności małoletniego.

VII. Kontakty poza godzinami pracy

1. Kontakt z dziećmi powinien dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków służbowych i odbywać się wyłącznie w godzinach pracy.
2. Personel nie może spotykać się z dziećmi poza godzinami pracy ani zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, należy poinformować o tym kierownictwo SANUS, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na piśmie na taki kontakt. Dotyczy to także kontaktów z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (profile w mediach społecznościowych, komunikatory, prywatny telefon, e-mail).
3. Właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami poza godzinami pracy jeżeli zachodzi taka konieczność są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
4. W relacjach towarzyskich lub rodzinnych gdy dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec członka personelu należy zachować poufność wszystkich informacji dotyczących innych dzieci oraz ich rodziców/opiekunów.

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

VIII. Bezpieczeństwo online

1. Aktywność realizowana w sieci Internetu przez Personel może być rozpoznawalna przez małoletnich pacjentów, dlatego należy zachować rozwagę i odpowiedzialność w zakresie przedstawiania swoich stanowisk i wypowiedzi w mediach społecznościowych.
2. Członkom Personelu nie wolno nawiązywać kontaktów z dziećmi znajdującymi się pod opieką instytucji poprzez wysyłanie lub przyjmowanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

Rozdział 6

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dzieci

1. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.
2. Krzywdzenie dzieci może przybierać różne form:
 - przestępstwo popełnione na szkodę małoletniego (np. znęcanie się nad dzieckiem, wykorzystanie seksualne),
 - czyn karalny - inna forma krzywdzenia niebędąca przestępstwem (np. poniżanie, kary fizyczne, krzyk),
 - inne działanie/zaniechanie - zaniechania potrzeb życiowych małoletniego (np. związanych ze zdrowiem, higieną, żywieniem).
3. Procedury interwencji rozróżniono w przypadku podejrzenia działania na szkodę małoletniego przez:
 - osoby dorosłe (rodziców/opiekunów prawnych, personel, inne osoby trzecie),
 - inne dziecko.
4. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub dokonano zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna małoletniego, należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować go od osoby podejrzonej o krzywdzenie. Członek personelu ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji kierownictwu SANUS oraz sporządzenia notatki służbowej w formie pisemnej.
5. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy powiadomić opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna.
6. Interwencja podejmowana jest przez kierownictwo SANUS lub wyznaczoną do tego zadania inną osobę, której dane (nazwisko, imię, telefon lub e-mail) zostaną podane do wiadomości dzieci, ich opiekunów i personelu.
7. W sytuacji gdy zgłoszono krzywdzenie przez osobę wyznaczoną do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownictwo SANUS lub inną wskazaną osobę.
8. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony kierownictwa SANUS, interwencja prowadzona jest przez wyznaczoną osobę. W sytuacji gdy nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia podejmuje działania zawarte w niniejszym rozdziale.

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

9. W przypadku interwencji przy rozmowie z dzieckiem można skorzystać z pomocy specjalistów w szczególności psychologów i pedagogów.
10. Kierownictwo SANUS lub wyznaczona osoba przekazuje opiekunom informację o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia małoletniego do odpowiedniej jednostki (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekuńczy lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej), a następnie zawiadamia o podejrzeniu przestępstwa prokuraturę/policję lub składa wnioski o wgląd w sytuację rodziny do Sądu Rejonowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich lub ośrodka pomocy społecznej. Dalsze postępowanie pozostaje w kompetencjach zawiadomionej jednostki.
11. Z przebiegu każdej interwencji należy sporządzić kartę interwencji, którą załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez SANUS. Wzór karty stanowi załącznik nr 3.
12. W przypadku wystąpienia podejrzenia, że życie małoletniego jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu niezwłocznie informuje odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie), a następnie wypełnia kartę interwencji.
13. W sytuacji zgłoszenia krzywdzenia małoletniego kierownictwo SANUS lub wyznaczona osoba stara się ustalić przebieg zdarzenia oraz wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego przeprowadzając rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) małoletniego, w szczególności jego opiekunami, których informuje o możliwości lub konieczności skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, a następnie wypełnia kartę interwencji.
14. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, iż ignorują zdarzenie, nie są zainteresowani pomocą dziecku lub w żaden sposób nie wspierają małoletniego, które doświadczyło krzywdzenia kierownictwo SANUS lub wyznaczona osoba sporządza i kieruje do właściwego sądu rodzinnego wnioski o wgląd w sytuację rodziny.
15. Jeśli z przeprowadzonych ustaleń wynika, że rodzina jest niewydolna wychowawczo, potrzeby psychofizyczne małoletniego są zaniedbywane (np. opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej, dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach), wobec małoletniego rodzina stosuje przemoc (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, w przypadku zaś przemocy i zaniedbania – o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
16. W przypadku popełnienia przestępstwa wobec małoletniego kierownictwo SANUS lub wyznaczona osoba sporządza i przekazuje do właściwej miejscowo policji lub prokuratury zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.
17. Jeśli zgłoszono krzywdzenie małoletniego przez członka personelu SANUS, osoba ta do czasu wyjaśnienia sprawy zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym).
18. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu, a sytuacja była jednorazowa i o niewielkiej

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

intensywności wkroczenia w dobra dziecka kierownictwo SANUS przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu.

19. W sytuacji, gdy dobro małoletniego zostało znacznie naruszone (np. doszło do naruszenia godności małoletniego lub dyskryminacji) należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba ta, jest zatrudniona przez podmiot trzeci, należy wprowadzić zakaz wstępu tej osoby na teren SANUS, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
20. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez inne dziecko przebywające w SANUS (np. na zajęciach grupowych) w celu ustalenia przebiegu zdarzenia oraz wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego krzywdzonego należy przeprowadzić oddzielnie rozmowę:
 - z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami i wspólnie opracować plan naprawczy w celu zmiany niepożądanych zachowań. W trakcie prowadzonych rozmów należy także ustalić czy dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego małoletniego samo nie jest krzywdzone przez inne osoby. Potwierdzenie takiej okoliczności wymaga podjęcia interwencji także w stosunku do tego małoletniego.
 - z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami i wspólnie opracować plan zapewniający bezpieczeństwo dziecku krzywdzonemu oraz odizolowanie go od źródeł zagrożenia,
 - innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.
21. Wszelkie ustalenia należy zapisać na karcie interwencji, którą sporządza się oddzielnie dla małoletniego krzywdzącego oraz krzywdzonego.
22. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach SANUS w celu ustalenia przebiegu zdarzenia oraz wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, jego rodzicami/opiekunami oraz innymi osobami posiadającymi wiedzę o zaistniałym zdarzeniu. Kierownictwo SANUS lub wyznaczona osoba przekazuje rodzicom/opiekunom informacje o możliwości lub potrzebie skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie opiekunów małoletniego krzywdzącego, Sądu Rodzinnego lub szkoły).
23. Jeżeli zachowanie małoletniego będącego w wieku od 13 do 17 lat (które jest podejrzewane o krzywdzenie) stanowi czyn karalny należy poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.
24. W przypadku, gdy zachowanie małoletniego powyżej 17 lat stanowi przestępstwo wówczas pisemne zawiadomienie należy złożyć w jednostce policji lub prokuratury.
25. Personel SANUS, który w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powziął informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania tych informacji w tajemnicy. Wyjątek stanowi przekazywanie informacji uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
26. Dokumenty zebrane i wytworzone w związku z podejrzeniem krzywdzenia dziecka przechowuje się wraz z rejestrem i zabezpiecza przed dostępem osób nieupoważnionych.

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

Rozdział 7

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w SANUS

1. Uznając prawo małoletniego do ochrony dóbr osobistych oraz jego prywatności zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa zapewniamy najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci oraz ochronę wizerunku małoletniego.
2. Personelowi SANUS nie wolno fotografować ani nagrywać małoletniego, upubliczniać zdjęć i nagrań małoletniego bez pisemnej zgody opiekuna małoletniego. Nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku małoletniego (filmowania, fotografowania, nagrywania głosu małoletniego) oraz podawać danych kontaktowych do opiekunów małoletniego.
3. Personel SANUS może skontaktować się z rodzicami/opiekunem małoletniego w celu uzyskania zgody. Pisemna zgoda powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany i przez kogo. Konieczne jest również uzyskanie zgody dziecka na użycie jego wizerunku w określonym kontekście.
4. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: publiczna impreza, krajobraz, zgromadzenie, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.

Rozdział 8

Zasady bezpiecznego korzystania z internetu i urządzeń mobilnych

1. Na terenie SANUS korzystanie z Internetu przez osoby małoletnie odbywa się wyłącznie na urządzeniach udostępnionych przez rodziców/opiekunów i za ich zgodą.
2. W przypadku zauważenia korzystania przez małoletniego z nieodpowiednich treści należy poinformować o tym fakcie opiekunów dziecka.

Rozdział 9

Monitoring stosowania Standardów Ochrony Małoletnich

1. Kierownictwo SANUS lub osoba wskazana jest odpowiedzialne za monitorowanie realizacji i przestrzegania Standardów Ochrony Małoletnich w SANUS.
2. Kierownictwo lub osoba wskazana:
 - reaguje na sygnały naruszenia ich postanowień oraz proponuje wprowadzenie zmian w ich treści.
 - przeprowadza wśród personelu SANUS, raz na 24 miesiące, anonimową ankietę monitorującą poziom realizacji obowiązujących w Jednostce Standardów Ochrony Małoletnich, w której personel może proponować zmiany oraz wskazywać jej naruszenia - wzór ankiety stanowi załącznik nr 4
3. Na podstawie wypełnionych ankiet sporządzany jest raport z monitoringu, który jest podstawą do wprowadzenia niezbędnych zmian przez kierownictwo SANUS w obowiązujących w SANUS Szpital Specjalistyczny Sp. z o.o. Standardach Ochrony Małoletnich - Polityce oraz procedurach ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
4. Nowe brzmienie dokumentu jest ogłaszane personelowi SANUS.

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

Rozdział 10

Szkolenia

1. W SANUS prowadzone są szkolenia w celu zapewnienia odpowiedniego przygotowania pracowników oraz wiedzy na temat przeciwdziałania krzywdzeniu dzieci.
2. Szkolenia odbywają się nie rzadziej niż raz na 2 lata.
3. Szkolenie obejmuje m.in.: uregulowania zawarta w Standardach Ochrony Małoletnich, nabycie wiedzy w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci, ochrony dzieci przed krzywdzeniem, reagowania w sytuacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, a także informacji gdzie mogą szukać pomocy.
4. Każdy nowo przyjęty członek personelu przechodzi przeszkolenie w powyższym zakresie.
5. Za organizację szkoleń odpowiedzialne jest kierownictwo SANUS lub osoba wyznaczona.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

1. Standardy Ochrony Małoletnich - Polityka oraz procedury ochrony dzieci przed krzywdzeniem wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje poprzez umieszczenie:
 - na stronie internetowej sanus.med.pl,
 - na tablicy ogłoszeń – Rejestracja POZ, Rejestracja Rezonans Magnetyczny, Rejestracja Basen.

PREZES ZARZĄDU
Zbigniew Gola

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA

Ja,.....

nr PESEL/nr paszportu

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkałem/am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa:

1.

2.

3.

4.

oraz jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi/ informację z rejestrów karnych.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Stalowa Wola, dnia..... r.

.....
(podpis)

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

Ja,.....

nr PESEL/nr paszportu

oświadczam, że w państwie
nie jest prowadzony rejestr karny/ nie wydaje się informacji z rejestru karnego.

Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Stalowa Wola, dnia..... r.

.....
(podpis)

<i>Aktualizacja</i>	<i>I</i>
<i>Data obowiązywania od</i>	<i>15.05.2026</i>

Karta interwencji

1	Nazwisko i imię małoletniego	
2	Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)	
3	Osoba zawiadamiająca o krzywdzeniu małoletniego	
	Nazwisko i imię	
	Stanowisko lub pokrewieństwo	
4	Działania podjęte wobec małoletniego (np. skierowanie do specjalistów (jakich), itp.)	
	Data	
	Opis	
5	Spotkania z opiekunami	
	Data	
	Opis	

6	Ustalenia planu pomocy (jeśli dotyczy)	
7	Interwencja prawna (właściwie zakreślić)	
		Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa
		Wniosek o wgląd w sytuację małoletniego/rodziny
		Inny rodzaj interwencji (jaki?)
8	Dane dotyczące interwencji	
	data	
	nazwa i adres organu, do którego zgłoszono interwencję	
9	Wyniki interwencji (jeśli organizacja posiada informację o wynikach)	
	Data	
	Organ podejmujący działania	
	Opis	

ANKIETA

monitoring do Standardów Ochrony Małoletnich -Polityki oraz procedur ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Lp.	PYTANIA	
Punkty 1 – 6 oceń w skali od 1 do 10 (1 – niska, 10 – wysoka)		
1.	Jak oceniasz swoją znajomość standardów ochrony dzieci	
2.	Jak oceniasz poziom znajomości standardów ochrony dzieci wśród personelu	
3.	Jak oceniasz swoją umiejętność rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci	
4.	Jak oceniasz umiejętności innych pracowników w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci?	
5.	Jak oceniasz swoją znajomość procedur reagowania na symptomy krzywdzenia	
6.	Jak oceniasz znajomość wśród personelu procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci?	
		TAK/NIE
7.	Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości Standardów Ochrony Dzieci wśród pracowników? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	
	a) zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi	
	a) zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka	
	b) zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych	
		TAK/NIE
8.	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w placówce standardów ochrony dzieci? Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone? (odpowiedz opisowo poniżej)	
9.	Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie jakieś działania? Jeśli tak – jakie, jeśli nie – dlaczego? (odpowiedz opisowo poniżej)	
10.	Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w standardach ochrony dzieci? Które zasady są trudne do realizacji? Zaproponuj zmiany i szkolenia.	

Uwagi:

.....

.....

.....

.....

Aktualizacja	I
Data obowiązywania od	15.05.2026

